

Republika Hrvatska

Općinski sud u Slavonskom Brodu - Stalna služba u Novoj Gradiški
Nova Gradiška

Poslovni broj: P-127/2026-13

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Slavonskom Brodu - Stalna služba u Novoj Gradiški u ime Republike Hrvatske po sucu Željki Paunović kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Terezije Šimunić, OIB 80687292632 iz Nove Gradiške, Ulica Zrinskih 66, zastupane po odvjetnicima iz OD Juranović i dr. iz Nove Gradiške, protiv tuženika Nikole Šimunić, OIB 39187009863, Austrija, Burg 75, 7473 Hannersdorf, zastupanog po odvjetnicima Nemanji Nožiniću, Goranu Tomljanoviću i Mariju Maričeviću iz Odvjetničkog društva Nožinić, Tomljanović & Maričević d.o.o., Nova Gradiška, radi raskida Ugovora o doživotnom uzdržavanju, nakon održane glavne javne rasprave dana 3. rujna 2026., održane u nazočnosti stranaka sa punomoćnicima, te nakon objave presude dana 15. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužiteljica Terezija Šimunić, OIB 80687292632 iz Nove Gradiške, Ulica Zrinskih 66, sa tužbenim zahtjevom koji glasi:

"I Raskida se djelomično u odnosu na tuženika Nikolu Šimunića, OIB 39187009863, Austrija, Burg 75, 7473 Hannersdorf, sklopljeni Ugovor o doživotnom uzdržavanju poslovni broj OU-136/2015-1 od 10. kolovoza 2015. i Dodatak Ugovora o doživotnom uzdržavanju broj OU-136/2015-3 od 10. kolovoza 2017.g. kod Javnog bilježnika Stanke Jelinić iz Nove Gradiške između tužiteljice Terezije Šimunić, OIB 80687292632 iz Nove Gradiške, Ulica Zrinskih 66, kao primateljice uzdržavanja i Marijane Šumunić – Ganter, OIB: 23676773509 iz Starog Petrovog Sela, Frankopanska 40 i tuženika Nikole Šimunića, OIB 39187009863, Austrija, Burg 75, 7473 Hannersdorf, te se posljedično tome po pravomoćnosti ove presude ima u zemljišnim knjigama na nekretninama upisanim u z.k.ul. 1363 i to čkbr. 1311 Visoka Greda ukupne površine 2079m², a koja se sastoji od Dvorišta sa 1873m², Dvorišne zgrade sa 117m² i Kuće, Visoka Greda, Visoka Greda 1C sa 89m², k.o. 318027 k.o. Ljupina izvršiti brisanje zabilježbe Ugovora o doživotnom uzdržavanju broj OU-136/2015-3 od 10. kolovoza 2017.g. zaprimljenih u zemljišnim knjigama pod brojem Z-8022/2017 dana 11. kolovoza 2017.g.

II Nalaže se tuženiku Nikole Šimunić, OIB 39187009863, Austrija, Burg 75, 7473 Hannersdorf, da tužiteljici Tereziji Šimunić, OIB 80687292632 iz Nove Gradiške, Ulica Zrinskih 66, plati prouzročeni parnični trošak u iznosu od 2.993,23€ zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja presude pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana."

II Nalaže se tužiteljici Tereziji Šimunić, OIB 80687292632 iz Nove Gradiške, Ulica Zrinskih 66, da tuženiku Nikoli Šimunić, OIB 39187009863, Austrija, Burg 75, 7473 Hannersdorf, plati prouzročeni parnični trošak u iznosu od 875,00€ zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja presude 15. listopada 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

III Sa preostalim zatraženim parničnim troškom preko dosuđenog iznosa tuženik Nikola Šimunić se odbija.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je tužbom od 25.2.2026. utužila tuženika radi djelomičnog raskida Ugovora o doživotnom uzdržavanju u odnosu na davatelja uzdržavanja Nikolu Šimunić. U tužbi navodi da je dana 10. kolovoza 2015. tužiteljica kao primateljica uzdržavanja sklopila Ugovor o doživotnom uzdržavanju sa Marijanom Šimunić – Ganter kao davateljicom uzdržavanja kojim se davateljica uzdržavanja obvezala uzdržavati tužiteljicu na način kako je to navedeno u točki II. predmetnog Ugovora. Dana 10. kolovoza 2017. tužiteljica sa tuženikom i Marijanom Šimunić-Ganter kao davateljima uzdržavanja sklapa Dodatak Ugovora o doživotnom uzdržavanju kojim su se tuženik i Marijana Šimunić-Ganter obvezali da će je oboje doživotno uzdržavati i to sve kako je navedeno u točki II. Ugovora o doživotnom uzdržavanju od 10. kolovoza 2015.

Marijana Šimunić-Ganter sve vrijeme izvršava svoje ugovorne obveze sukladno Ugovoru o doživotnom uzdržavanju dok s druge strane tuženik ni na koji način ne ispunjava svoju obvezu, ne javlja se tužiteljici, niti je posjećuje, a supruga tuženika je poslala poruku tužiteljici da "nije zainteresirana niti za nju niti za kuću". Tužiteljica je tuženiku dana 27. veljače 2024. putem svog punomoćnika poslala poziv na sporazumni raskid Ugovora o doživotnom uzdržavanju ali se tuženik na isti oglašio. Tužiteljica predlaže da sud nakon provedenog dokaznog postupka usvoji tužbeni zahtjev.

2. U odgovoru na tužbu tuženik navodi da se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu kao činjenično i pravno neosnovanima. Navodi iz tužbe da su činjenično i pravno netočni. Navodi pod toč. I. i II. tužbe su točni u dijelu u kojem odgovaraju samom citiranom ugovoru o doživotnom uzdržavanju i Aneksu istoga, dok su svi preostali navodi napose navodi iz toč. III potpuno netočni i suprotni stvarnom činjeničnom stanju te u proturječju sa samim ugovorom o doživotnom uzdržavanju i navodima samog tužitelja. U tom pravcu tuženik ukazuje na sve utanačene i izvršavane obveze tuženika iz citiranog Ugovora (toč. I i II tužbe). Netočna je u potpunosti tvrdnja tužitelja iz toč. III tužbe, obzirom je tuženik u cijelosti izvršavao svoje obveze kontinuirano sukladno ugovornim odredbama, te je tako o tužiteljici vodio i vodi potpunu brigu kako je to utanačeno ugovorom bilo osobno bilo putem treće osobe kao što to čini i drugi davatelj uzdržavanja Marijana Ganter-Šimunić. Isti je opremio obiteljsku kuću, posjećuje tužiteljicu sa svojom obitelji, obilazio u bolnici, u stalnom je kontaktu s tužiteljicom, kupovao istoj hranu i dr., brinuo o zdravlju i uvjetima života i stanovanja tužitelja te udovoljavao njenim potrebama. Upravo tuženik i njegova sestra Marijana Ganter-Šimunić zajedno, sporazumno vode u cijelosti brigu i skrb o tužiteljici u smislu narečenog ugovora i dodatka istome, te odista nema nikakve razlike u kontekstu izvršavanja ugovornih obveza između tuženika i njegove sestre Marijane Ganter-Šimunić prema tužitelju. Tužba ne navodi koje konkretno obveze to tuženik ne izvršava, a izvršava Marijana Ganter Šimunić, niti može jer su navodi iz toč. III potpuno neosnovani. Tuženik smatra kako su dokazni prijedlozi tužitelja bespredmetni i neprikladni u smislu činjenica koje tužitelj neosnovano ima ambiciju istima dokazati. Predlaže da sud nakon provedenog dokaznog postupka tužitelja s tužbom i tužbenim zahtjevom u cijelosti odbije kao neosnovanim, uz obvezu tužitelja na naknadu parničnog troška tuženiku.

3. Sud je proveo dokaze u smislu odredbe čl. 220 st. 2 ZPP-a uvidom u ugovor o doživotnom uzdržavanju od 10.8.2015. sklopljen između tužiteljice kao primateljice uzdržavanja i Marijane Šimunić Ganter kao davateljice uzdržavanja i dodatka ugovora od 10.8.2017. gdje je na strani davatelja uzdržavanja pristupio ovdje tuženik Nikola Šimunić, za za.k. izvadak za nekretnine u k.o. Nova Gradiška i k.o. Ljupina za Visoku Gredu, dopis punomoćnika tužiteljice tuženiku od 27. veljače 2024., u odgovor na tužbu, u podnesak tužiteljice, u iskaze saslušanih svjedoka Mirele Bičanić, Mire Olah, Mirka Šimunović, Mire Radošić, Mirka Rauch, Stanka Ranisavljević, Roberta Pikolo, Tomislava Jurašinović, Zlatka Houedk, Deane Šimunić i Marijane Ganter – Šimunić, u iskaz saslušane tužiteljice Terezije Šimunić i tuženika Nikole Šimunić u presliku poruke od 18. rujna 2023. str. 43 spisa te od lipnja 2026. str. 44 spisa.

4. Među strankama je nesporno sklapanje ugovora o doživotnom uzdržavanju sa 10.8.2015. koji je sklopljen između Terezije Šimunić kao primateljice uzdržavanja i Marijane Šimunić Ganter kao davateljice uzdržavanja. Istim ugovorom su u točki II navedene obveze koje je davateljica uzdržavanja obvezna osigurati primateljici uzdržavanja. Nesporno je da se iste sastoje od omogućavanja nesmetanog stanovanja u kući na adresi Nova Gradiška, Ul. Zrinskih 66 u vlasništvu primateljice uzdržavanja a gdje je navedeno da će primateljica uzdržavanja živjeti u odvojenom kućanstvu u odnosu na davateljicu uzdržavanja. Navedeno je da davateljica uzdržavanja trenutno boravi u Njemačkoj te su ugovorne strane sporazumne da kada primateljica uzdržavanja bude boravila s davateljicom u Njemačkoj da borave na istoj adresi te tada ugovaraju zajednicu života a isto tako kada davateljica uzdržavanja dođe u Republiku Hrvatsku živjet će u zajednici s primateljicom uzdržavanja. Ugovorne strane su

sporazumjele da primateljica uzdržavanja u slučaju njene teške bolesti ili nepokretnosti može biti smještena u dom te će se troškovi njenog smještaja plaćati mirovinom primateljice uzdržavanja a ako to nije dovoljno ostatak do punog iznosa se obvezuje plaćati davateljica uzdržavanja. Nadalje je ugovorena obveza kupovine odjeće, obuće primateljici uzdržavanja sredstvima primateljice uzdržavanja, osiguravanje zagrijavanja stambenog prostora sredstvima primateljice uzdržavanja, snabdjevanja potrebnim namirnicama koje joj treba donijeti iz trgovine ili sa tržnice i poslužiti ju u svakom drugom pogledu bilo osobno ili će u tu svrhu angažirati drugu osobu. Primateljici uzdržavanja je ugovoreno osiguranje sve potrebne njege te liječenja u slučaju bolesti, održavanje predmetne nekretnine u kojoj stanuje, čišćenje dvorišta i košenje trave, zastupati je i pomagati u ostvarivanju njenih prava i obveza u odnosu na državne institucije ili druge osobe. Navedeno je da kada primateljica uzdržavanja više ne bude mogla pripremati hranu, prati, glačati rublje te uređivati svoje stambene prostorije da se isto obvezuje činiti davateljica uzdržavanja bilo osobno ili će u tu svrhu angažirati drugu osobu. Navedeno je da ugovorne strane čine nespornim da primateljica uzdržavanja prima mirovinu s kojom slobodno raspolaže te će plaćati režije za predmetne nekretnine te u slučaju drugačijeg smještaja primateljice uzdržavanja iste se režije obvezuje plaćati davateljica uzdržavanja.

Ugovorom je u točki III dogovorena zabilježba prava iz ugovora a vezano za prijenos vlasništva poslije smrti primateljice uzdržavanja u pogledu nekretnine iz z.k.ul. 3134 k.o. Nova Gradiška koja je navedena u točki I Ugovora sa pokretninama u istima a nakon smrti primateljice uzdržavanja. U točki VIII je navedeno da u slučaju neizvršavanja prava i obveza iz ugovora svaka strana može tražiti njegov raskid.

Među strankama je nesporno da je sa 10.8.2017. (str. 10 spisa) sklopljen Dodatak ugovora o doživotnom uzdržavanju sklopljen između tužiteljice Terezije Šimunić kao primateljice uzdržavanja te Marijane Šimunić – Ganter i Nikole Šimunić kao davatelja uzdržavanja koji su unučad primateljice uzdržavanja i djeca pok. sina Milana Šimunić. U točki II dodatka ugovora raniji ugovor o doživotnom uzdržavanju od 10.8.2015. se proširuje na način da primateljica uzdržavanja ostavlja unuku Nikoli Šimunić svoje nekretnine upisane u z.k.ul. 688 k.o. Ljupina i to kuću, dvorište i dvorišnu zgradu koje se nalaze na čkbr. 1311 Visoka Greda kao i pokretnine koje se nalaze u istoj kući i u tom domaćinstvu, a sve to pod uvjetom da oboje davatelja uzdržavanja doživotno uzdržavaju primateljicu uzdržavanja uz dogovoreni prijenos prava vlasništva na istima nakon smrti primateljice uzdržavanja. Ugovorne strane iz dodatka ugovora od 10.8.2017. upoznate su sa svim odredbama ranije sklopljenog ugovora te je uz Marijanu Šimunić - Ganter ovim dodatkom i unuk Nikola Šimunić preuzeo obvezu uzdržavanja primateljice uzdržavanja na isti način kako je to ugovoreno ugovorom od 10.8.2015.

5. Među strankama je sporno da li je tuženik Nikola Šimunić u razdoblju od sklapanja dodatka ugovora 10.8.2017. do dana podnošenja tužbe 25.2.2026. ispunjavao preuzete obveze iz sklopljenih ugovora, na koji način ih je ispunjavao ako je, odnosno u čemu se sastojalo neispunjavanje preuzetih obveza koje je primateljica uzdržavanja zatražila od svog unuka Nikole Šimunić kao davatelja uzdržavanja te na koji način je zatraženo izvršavanje preuzetih obveza koje nisu ispunjene od strane davatelja uzdržavanja. Sporno je na koji način tuženik a isto tako i drugi davatelj uzdržavanja Marijana Šimunić-Ganter ispunjava preuzete obveze prema tužiteljici kao primateljici uzdržavanja a temeljem sklopljenog ugovora iz 2015. a koje obveze je sklapanjem dodatka ugovora od 2017. godine bila dužna izvršavati zajedno sa bratom, ovdje

tuženikom, a obzirom da je primateljica uzdržavanja kroz ugovore iz 2015. i 2017. ugovorila prijenos svoje imovine u vlasništvo davatelja uzdržavanja i to tuženiku kuće sa okućnicom u Visokoj Gredi a Marijani Šimunić – Ganter kuću u Novoj Gradiški, Zrinskih 66, u kojoj tužiteljica stanuje.

6. Punomoćnik tuženika je na zadnjem ročištu tijekom saslušanja pozvanih svjedoka iskazao da je uvidom u upisnik ovog suda utvrdio da je pred ovim sudom u tijeku postupak pod brojem P-691/2026 između tužiteljice Terezije Šimunić i tužene Marijane Ganter – Šimunić radi raskida ugovora te slijedom toga a obzirom da je riječ o istom ugovoru predložio spajanje toga predmeta na ovaj spis obzirom da ugovorne strane Nikola i Marijana Šimunić - Ganter kao davatelji uzdržavanja imaju poziciju jedinstvenih suparničara, te je podredno predložio izvršiti uvid i priklop navedenog spisa P-691/2026 ovome spisu.

Punomoćnik tužiteljice se protivio spajanju navedenog predmeta ovome predmetu iz razloga što je u ovome postupku već proveden čitav niz dokaza između ostalog i saslušanjem sedam svjedoka na kojima tuženica iz predmeta koji navodi tuženik nije bila nazočna te se o istome nije mogla očitovati pa bi eventualnim spajanjem bila povrijeđena njezina procesna prava. Nije se protivio eventualnom uvidu u taj spis, no isto smatra nesvrsishodnim jer je u navedenom predmetu tek podnijeta tužba i nije proveden niti jedan dokaz.

Sud je raspravnim rješenjem odbio prijedlog tuženika Nikole Šimunić za spajanjem predmeta P-691/2026 po tužbi tužiteljice Terezije Šimunić protiv tužene Marijane Šimunić – Ganter radi raskida ugovora na predmet P-127/2026.

7. Svjedok Mirela Bičanić iskazala je da je tužiteljica Terezija Šimunić tetka majci svjedokinje. Iskazuje da je po struci medicinska sestra i radi u bolnici u Novoj Gradiški i da u prosjeku 1-2 puta mjesečno obiđe tužiteljicu. Obiđe je neovisno o zdravstvenom stanju tužiteljice a ista tužiteljica je unazad oko tri godine slomila nogu pa je imala operaciju, za Božić je imala urinoinfekt. Kada je slomila nogu tužiteljica je bila u bolnici dva tjedna a nakon toga se kretala uz pomoć štake. Svjedokinja ju je odvezla iz bolnice kući u Novu Gradišku u Ul. Zrinskih gdje je tužiteljica ostala sama u kući poslije operacije. Svjedokinja ju je okupala i presvukla kada ju je dovezla poslije operacije kući a to je radila i cijeli slijedeći tjedan poslije operacije. Svjedokinja nije osobno poslije dolazila i kupala i presvlačila tužiteljicu već su to vršile druge osobe koje je angažirala tužiteljica. Ne zna da li je tužiteljica za isto morala novčano plaćati te osobe. Nikada nije zatekla tuženika Nikolu Šimunić kod tužiteljice. On je svjedokinji dalji bratić. Svjedokinji nije normalno da osoba koja vodi brigu o tužiteljici ne vodi brigu o njoj jer tužiteljica ima 84 godine. Marijana Šimunić - Ganter živi u Njemačkoj i ona je sestra tuženiku. Čula je da tuženik sada živi u Austriji a prije je živio u Njemačkoj. Jedan puta je vidjela Marijanu Šimunić - Ganter kod tužiteljice kada se vraćala pri povratku sa mora u ljetnom periodu. Niti jedno od davatelja uzdržavanja nisu osobno brinuli o tužiteljici i tužiteljica sama vodi brigu o sebi i svojim potrebama i plaća osobe da naprave ono što je njoj potrebno. Tužiteljica se nikada pred svjedokinjom nije žalila niti na Marijanu niti na Nikolu Šimunić. Nije razgovarala sa tužiteljicom zbog čega je podnesena tužba samo u odnosu na unuka Nikolu Šimunić. Nikada tužiteljica nije rekla da bi davatelji uzdržavanja nju novčano pomagali ili bilo čime drugim.

Kod tužiteljice je vidjela da joj pomažu u njenim svakodnevnim potrebama Mirka Rauch koji je krečio kuću, Stanka Ranisavljevića koji je kosio travu i par puta je u dogovoru sa svjedokinjom donio lijekove tužiteljici, Mira Radošić je pomagala u kućanskim poslovima, Mirko Šimunić je išao u nabavku tužiteljici i plaćao režije.

Nije vidjela a nije niti čula da su Zlatko Houdek, Robert Piccolo, Damir Marek i Tomislav Jurašinović, dolazili kod tužiteljice. Na opisani način kontaktira sa tužiteljicom svjedokinja unazad sigurno 10 godina i u tom periodu je samo jednom vidjela kod tužiteljice Marijanu Šimunić - Ganter. Nikada nije pričala sa tužiteljicom o tome i ne zna da li je tužiteljica što zahtijevala od Nikole Šimunić niti da li je to izvršio ili ne. Po njenom mišljenju ne postoji razlika u načinu na koji se Nikola Šimunić i Marijana Šimunić – Ganter brinu o tužiteljici i u odnosu istih prema tužiteljici tj. u načinu, obimu i odnosu prema tužiteljici u pogledu brige o njoj , posjećivanja itd.

Svjedokinja iskazuje da je zimus tužiteljica radila neke radove na grijanju koje je bilo u kvaru i pozvala je majstore i sama je iste platila. Ne zna za nikakve druge radove.

8. Svjedokinja Mira Olah iskazala je da je susjeda tužiteljici te je njena kuća udaljena šest kuća od kuće tužiteljice. Kod tužiteljice dođe u prosjeku 3-4 puta tjedno obično uvečer. Rekla je tužiteljici da je pozove ako joj što zatreba no često se telefonski čuju i ona posjeti tužiteljicu neovisno da li ju tužiteljica treba. Oko četiri puta je za tužiteljicu otišla po lijekove u ljekarnu, nedavno joj je pomogla u pranju i mijenjanju zavjesa i to svjedokinja napravi iz dobrosusjedskih odnosa. Ne poznaje Nikolu Šimunić i nije ga nikada zatekla kod tužiteljice. Svjedokinja navodi da kada dođe kod tužiteljice vidi da tužiteljica ima skuhano a ne zna na koji način tužiteljica uspijeva očistiti prostor u kojem živi. Kod tužiteljice je vidjela često Mirka Rauch koji je radio neke građevinske poslove, često ju obiđe gospodin Stanko Ranisavljević, često vidi Mirelu Bičanić da ju obilazi, a viđa i Mirka Šimunić sina tužiteljice da ju obilazi. Nije vidjela Veru Šimunović da obilazi tužiteljicu kao niti Zlatka Houdek, Roberta Piccolo, Damira Marek i Tomislava Jurašinović. Svjedokinja iskazuje da se ona ne želi petljati u obiteljske odnose tužiteljice. U vrijeme ljetnih godišnjih odmora kada dođe autom njemačke registracije kod tužiteljice vidjela je Marijanu Šimunić Ganter. Svjedokinja iskazuje da od ranije poznaje tužiteljicu a intenzivnije joj u kuću dolazi unazad 4 godine.

Na pitanje da li joj je ikada rekla tužiteljica da je nešto zahtijevala od Nikole Šimunić a da on to nije napravio, svjedokinja iskazuje da o tome nisu razgovarale jer ona ne voli čačkati po ničijoj intimi.

9. Svjedok Mirko Šimunić iskazao je da je sin tužiteljice i stric tuženika koji je sin pok. Milana Šimunić brata svjedoka. Zna da Marijana Šimunić - Ganter unuka tužiteljice živi sve vrijeme u Njemačkoj a Nikola Šimunić je prije živio u Njemačkoj a sada živi u Austriji. Nikada ni jedno nisu živjeli u Hrvatskoj i rođeni su u Njemačkoj. Tužiteljica je prije radila u Njemačkoj. Majka svjedoka Terezija Šimunić je nakon smrti muža 1988. došla iz Njemačke živjeti u Hrvatsku i to prvo u kuću u Visokoj Gredi a poslije je prešla živjeti u Novu Gradišku unazad 12 – 13 godina. Kuću u Visokoj Gredi su gradili majka i očuh svjedoka a u Novoj Gradiški su kupili. Majka i otac su prije živjeli i radili u Njemačkoj gdje su zaslužili mirovinu a živjeli su u susjednom mjestu i u blizini mjesta gdje je živio pok. brat svjedoka i njegova obitelj. Majka je bila u bliskim odnosima sa pok. bratom i njegovom obitelji pa tako i sa njegovom djecom jer su svi živjeli u Njemačkoj. Kada je umro otac svjedoka a suprug tužiteljice oni su živjeli u Njemačkoj. Poslije očeve smrti tužiteljica je počela živjeti u vanbračnoj zajednici sa očuhom sa kojim je sagradila kuću u Visokoj Gredi pa su zajedno kupili kuću i u Novoj Gradiški u kojoj sada živi majka. Kuća u Visokoj Gredi je prazna i u njoj trenutno nitko ne živi. Svjedok je od drugih osoba čuo da je majka sklopila ugovor sa unucima Marijanom i Nikolom Šimunić. Svjedok na isti način 2-3 puta tjedno obilazi majku i prije i poslije saznanja za ugovor o doživotnom uzdržavanju koji je majka sklopila sa unučadi koji

žive u Njemačkoj. Obiđe majku, popriča, donese joj lijekove, ono što joj treba iz trgovine, plati račune i slično.

Na pitanje suca da li se tužiteljica ikada požalila svjedoku na tuženika Nikolu Šimunić ili na Marijanu Šimunić i ako je u čemu konkretno, svjedok odgovara da Nikola nije dolazio kući zadnje tri godine uopće i telefonskih kontakata nemaju, a Marijana zove svakih 10 do 15 dana i nema vremena. Nikada nije čuo od majke da bi joj Nikola ili Marijana novčano pomagali. Mama se više tuži na Nikolu koji ne dolazi i s kojim nema kontakte. Zna da je Nikolina supruga Hrvatica bosanskog porijekla i razumije hrvatski jezik.

Na pitanje suca da li je Nikola ulagao i plaćao majstore za ulaganje u kuću u kojoj živi tužiteljica, svjedok iskazuje da Nikola nije materijalno pomagao niti ulagao radi adaptacije u kuću u Novoj Gradiški gdje živi tužiteljica i zna da oni životare u Njemačkoj i Nikola ima petero djece a Marijana dvoje djece. Čuo je od tužiteljice da je djeci od Nikole i Marijane znala slati novčane poklone prigodno za rođendan kao baka.

Mirko Rauch je kao građevinar često vršio radove u kući u Novoj Gradiški a plaćala ga je tužiteljica a Stanko Ranisavljević je održavao kuću i okućnicu u Visokoj Gredi i oni imaju svoje račune oko toga. Mira Radošić je pomagala u poslovima oko čišćenja kuće tužiteljice u Novoj Gradiški i sve to financira tužiteljica sama.

Sa nećacima Marijanom i Nikolom svjedok nema kontakta a da je zadnju poruku Nikoli poslao za Božić i Uskrs i nije dobio odgovor, a Marijana ga je nazvala par dana prije rasprave a inače ga nikada nije zvala i rekla mu je da ne može stupiti u kontakt sa tužiteljicom i da ju je izbrisala i blokirala a svjedok joj je rekao da to nije točno i dao joj je broj. Rekao je Marijani da će na ročištu reći onako kako je. Zna da se majka želi čuti i kontaktirati i sa Marijanom i sa Nikolom i nije izbrisala kontakte.

Tuženik Nikola je posjetio svoju baku zadnji puta prije tri godine za godišnji odmor a i prije toga je dolazio isto samo jednom godišnje za vrijeme godišnjeg odmora. Marijana svoju baku, tužiteljicu, isto posjećuje samo za vrijeme godišnjeg odmora kada dođe iz Njemačke u Hrvatsku tijekom ljeta po povratku s mora.

Čuo je od mame da je pokušala više puta Nikolu dobiti telefonski i slala je poruke da joj se javi a isti nije odgovarao a jednom je dobila poruku neugodnog sadržaja otprilike "babo ne trebaš nam ni ti niti tvoja kuća."

Zna da je Vera Šimunović iz Godinjaka čistila kuću kod tužiteljice prije Mire Radošić i majka joj je plaćala za čišćenje kuće. Zna da majka ako je potrebno radi nekih popravaka ili radova u kući sama angažira majstore i plati ih kao i osobe koje su joj potrebne za njen svakodnevni život. Majka ima njemačku mirovinu, ne zna koliku, no od iste uspijeva živjeti i nikada nije tražila od svjedoka nikakvu novčanu pomoć.

Iskazuje da je 22.11.2020. majka slomila nogu i u bolnicu ju je odvezao Stanko Ranisavljević koji je čuo gdje zapomaže. Svjedok je posjećivao majku u bolnici, nosio joj robu, hranu, vozio ju na kontrole, nekada on nekada Stanko kada koji stigne. Kada je došla kući odnosio joj je kuhanu hranu. Robu je Stanko znao staviti u mašinu a svjedok je objesi kada dođe i tako su joj pomagali ono što joj je trebalo. To je trajalo neko vrijeme oko tri mjeseca dok majka nije stala na noge. Vjeruje da je majka obavijestila Nikolu ili Marijanu da je slomila nogu, a nitko od njih joj nije došao u posjetu. Prije loma noge imala je operaciju kuka, a nakon loma noge imala je operaciju žuči a za vrijeme oporavka kod tih operacija na isti način su joj pomagali svjedok i Stanko Ranisavljević a unučad iz Njemačke isto nije dolazila. Ne može iskazati tko se od unučadi mami kako javljao i kada.

Na pitanje pun. tuženika zna li svjedok razlog zašto je majka sklopila ugovor o doživotnom uzdržavanju sa unučadi iz Njemačke svjedok odgovara da je to bilo iz razloga da ih zaštititi obzirom da im je otac preminuo pa da je htjela zaštititi djecu pok.

sina Milana a da isključi treće dijete koje je Milan priznao. Kada je 2015. majka sklopila ugovor o doživotnom uzdržavanju znala je da unučad imaju svoje obitelji i da žive u Njemačkoj. Svjedok izričito napominje da Nikola Šimunić u razdoblju od 10 godina nije ništa plaćao, financirao oko radova na kući niti donio nešto što bi se ugradilo u kuću tužiteljice. Ne može reći da li je majka što tražila od Nikole ili Marijane da naprave a da su to oni odbili, a kako bi to bilo i moguće kada nemaju komunikacije. Misli da se i Marijana i Nikola na isti način ponašaju prema tužiteljici svojoj baki osim što Nikola unazad 3 godine nije ni dolazio kod bake niti ju je zvao a Marijana je dolazila po povratku s mora za ljetnog godišnjeg odmora. Poznato mu je da je majka unazad nekoliko dana porukom kontaktirala sa Nikolom.

Na pitanje suca da li svjedok zna da je tužiteljica zaključenjem ugovora o doživotnom uzdržavanju sa Marijanom i Nikolom Šimunić svojim unucima znala da isti neće moći osobno izvršavati svoje obveze prema tužiteljici iz ugovora te da zbog svoje materijalne situacije u Njemačkoj neće moći pomagati tužiteljicu. Svjedok iskazuje da je prema pričanju tužiteljice ugovor sklopljen nakon smrti njenog sina Milana pa je majka htjela zaštititi i pomoći Nikolu i Marijanu njegovu djecu da oni dobiju njenu imovinu a ne i dijete koje je pok. brat svjedoka priznao, a kako je starila majka je očekivala da će se unučad angažirati vezano za pomoć baki, no na način da nazovu i nekoga angažiraju ako treba pomoć i ako treba platiti pa da nazovu i samog svjedoka i da kažu što treba, no sve to je izostalo.

10. Svjedokinja Mira Radošić u svom iskazu navodi da je tužiteljica sestra od njene svekrve te ju poznaje od kako se udala. Po potrebi dolazi čistiti kod tužiteljice nekada jednom tjedno a nekada jednom mjesečno. Tužiteljici je u kući u Visokoj Gredi čistila sobe, dvorište, prozore i sve što treba, a isto tako i u Novoj Gradiški, održava cvijeće oko kuće, a tužiteljica joj za njen rad plati a ne zna koliku ima mirovinu. Nikada ju nije platio ni Nikola ni Marijana. Upoznala je Nikolu i Marijanu, Nikolu nije vidjela unazad možda dvije godine, Marijanu je srela prošle godine na novogradiškom ljetu. Marijana dolazi za vrijeme godišnjeg u Hrvatsku a tada bude na moru a u povratku bude u Visokoj Gredi i obiđe baku.

Na pitanje pun. tuženika da li se tužiteljica požalila da je od unučadi Nikole i Marijane nešto tražila a da oni nisu izvršili iskazuje da o tome nema saznanja i ne ulazi u obiteljske priče. Svjedokinja je vidjela majstore koji su danas pozvani na ročište i misli da tužiteljica sama financira popravke i što treba u kući.

11. Svjedok Mirko Rauch iskazao je da unazad 6 godina poznaje tužiteljicu i kod nje je radio sitne građevinske poslove oko održavanja kuće, krećenje, lijepljenje pločica, krpanje i nešto oko uređenja zelenih površina. Poznaju se iz udruge umirovljenika Nova Gradiška i po pozivu tužiteljice on joj je radio navedeno a iz prijateljskih odnosa a tužiteljica ga je znala počastiti jelom a nekada ga je znala nagraditi i dati neki sitni iznos koji svjedok nije tražio. Ne poznaje Nikolu i Marijanu Šimunić unučad tužiteljice koji su u Njemačkoj niti ih je vidio niti ih je ona spominjala. Poznaje Mirka Šimunić koji dođe često kod tužiteljice.

12. Svjedok Stanko Ranisavljević iskazao je da tužiteljicu poznaje od 2009. od kada je bila u izvanbračnoj zajednici sa Pavlom Bubić i kada su došli živjeti u Visoku Gredu gdje je Pavle Bubić imao sagrađenu kuću sa pratećim objektima. Kupili su kuću u Novoj Gradiški u Zrinskih 66 gdje je tužiteljica otišla živjeti nekoliko godina poslije Pavlove smrti. Svjedok održava imanje tužiteljice u Visokoj Gredi gdje u pomoćnim objektima drži svoje koze a zauzvrat joj pomaže u održavanju okućnice, prije i u Visokoj Gredi i

u Novoj Gradiški a sada samo u Visokoj Gredi jer tužiteljica unazad dvije godine plaća obrtu "Sjaj" održavanje okućnice u Novoj Gradiški.

Jednom je pri dolasku kod tužiteljice u Novu Gradišku zatekao tužiteljicu sa ortozom jer je pala i slomila prsnu kost, zna da je imala operaciju žuči i zatekao ju je kada je polomila nogu i zvao je hitnu a od tada on i sin tužiteljice Mirko Šimunić obilaze tužiteljicu, voze ju na preglede, a svjedok ju je znao obići dva puta dnevno u vrijeme kada je radio. Unazad 1,5 godinu svjedok je u mirovini no svejedno običe tužiteljicu prema potrebi a do dva puta tjedno a na Visokoj Gredi i po dva puta dnevno jer tamo ima i svoje životinje i kosi travu i održava imanje.

Unučad tužiteljice Nikolu i Marijanu poznaje iz viđenja a unazad dvije ili tri godine su se više upoznali kada su bili na godišnjem. Prije nije znao da oni imaju sklopljen ugovor sa tužiteljicom i za to je čuo kada ga je pitala da bude svjedok. Cijelo vrijeme oni dolaze kod tužiteljice samo za vrijeme godišnjeg odmora a nisu je nikada obišli u nekim drugim terminima. Kada dođu za godišnji budu 10 dana i odu dalje na more i onda se vraćaju u Njemačku. Troškove vezano za popravke u kući plaća tužiteljica i trenutno ima problem s toplom vodom i ona će angažirati majstore koji će to popraviti i platit će im.

Ne poznaje Zlatka Houdek, Damira Marek, Roberta Piccolo, a poznaje Tomislava Jurašinovića i za njega je čuo da je dolazio kod tužiteljice ali ga nije nikada zatekao kod tužiteljice. Tužiteljica je mijenjala dio stolarije i Mirko Rauch je obrađivao oko prozora i okrečio prostoriju iako je bilo priče da će krečiti Tomislav Jurašinović. Sve radove je plaćala tužiteljica.

Na pitanje da li se tužiteljica požalila svjedoku da je nešto tražila od Nikole a da on to nije izvršio, iskazuje da zna da je tražila da učvrsti dio ograde u Visokoj Gredi koja se bila klimala a on je to jedva nekako napravio uz nećkanje. Tražila je da odštopa kanalizaciju a to je umjesto Nikole učinio svjedok koji ima mini voš, za drugo ne zna.

13. Svjedok Tomislav Jurašinović u svom iskazu navodi da tuženika zna iz djetinjstva dok su bili djeca i dok mu je otac bio živ jer su tuženik i njegovi roditelji dolazili u kuću u Visokoj Gredi gdje svjedok živi. Isto tako poznavao je i baku tuženika ovdje tužiteljicu. Tuženik je prije živio u Njemačkoj ali se preselio u Austriju da bude bliže kući u Visokoj Gredi gdje je redovno dolazio. Unazad 2-3 godine ne dolazi i rekao je da mu baka ne dozvoljava da dođe. Razlog koji mu je naveo zbog kojeg mu baka brani da dolazi u Visoku Gredu je da je rekla da je to neuzdržavanje za koje baka tvrdi da ju tuženik ne uzdržava. Dok je dolazio kod bake u Visoku Gredu tuženik je dolazio često i svjedok je uvijek bio sa njim dok je dolazio. Ti dolasci su bili češći ali ne može točno reći koliko puta godišnje. Dok je pok. otac tuženika bio živ tuženik je dolazio i češće. Svjedok je sa tuženikom i njegovim ocem popravljao ogradu u kući u Visokoj Gredi. Svjedok navodi da je Marijana Šimunić - Ganter koja je sestra tuženika dolazila kao i tuženik a ona je i nedavno bila. Sa njom nije pričao ništa vezano za ugovor ili uzdržavanje njihove bake Terezije Šimunić. Svjedok nije razgovarao sa Terezijom Šimunić vezano za ugovor ili o tome da li je unučad uzdržava ili ne. Znao je viđati druge osobe kod Terezije Šimunić i na Visokoj Gredi i u Novoj Gradišci no ne zna što su isti radili. Kada je Nikola Šimunić dolazio uvijek je nešto radio u kući, popravljao je peć i slično, pravio je servis jer je to njegov posao a ne zna kada je to bilo. Ne zna da li je Terezija Šimunić imala kakvih zdravstvenih problema unazad 5-6 godina i o tome nije pričao sa tuženikom. Nije viđao sina tužiteljice Mirka Šimunić kod nje. Ne poznaje Miru Radošić, Mirelu Bičanić, Mirka Rauch, Miru Olah, a poznaje Stanka Ranisavljević i viđao ga je kod tužiteljice i u Novoj Gradiški i na Visokoj Gredi. On na Visokoj Gredi drži koze u dvorištu i bašči tužiteljice. Znao ga je viđati i samog i sa tužiteljicom.

Na pitanje pun. tuženika da li su mu Nikola ili Marijana rekli da bi njihova baka od njih nešto zatražila a da bi oni to odbili napraviti, iskazuje da koliko on zna da joj nisu nikad odbili nešto što je ona zatražili i da su dolazili i kada su mogli i kada nisu mogli.

14. Svjedok Zlatko Houdek iskazao je da je pok. otac tuženika a sin tužiteljice bio kum sinu svjedoka. Pok. Milana Šimunić svjedok poznaje iz svog djetinjstva jer su obojica iz Starog Petrovog Sela. Dok je pok. Milan Šimunić bio živ kada god su dolazili iz Njemačke dolazili su kod tužiteljice jer je ista bila majka Milana Šimunić a baka Nikole i Marijane Šimunić. Kada je Milan Šimunić umro njegova djeca su nastavili dolaziti dalje kod bake Terezije Šimunić a obzirom da su i Nikola i Marijana živjeli u Njemačkoj a sada Nikola živi u Austriji. Do korone su dolazili 3-4 puta godišnje kao što su dolazili i za života pok. Milana Šimunić koji je umro 31.1.2011. u Njemačkoj. Zna da je Terezija Šimunić isto živjela u Njemačkoj a ne zna kada se vratila u Hrvatsku. Prije je znao sa Mirkom Šimunić sinom tužiteljice a stricem tuženika Nikole Šimunić navratiti kod tužiteljice na kavu a kada je Mirko bio u Novoj Gradišci no unazad 3-4 godine svjedok više nije odlazio kod tužiteljice. Ove godine poslije Uskrsa je čuo od tuženika da je baka podnijela tužbu za raskid ugovora protiv tuženika Nikole Šimunić a kada su prije 4-5 godina jednom prilikom kada je Nikola došao u Hrvatsku na godišnji odmor bio je kod svjedoka i rekao mu da prekidaju godišnji odmor jer ih je baka istjerala iz kuće, svjedok ne zna zašto no moguće zbog Nikoline supruge. Ne postoji dobar odnos između Terezije Šimunić i supruge Nikole Šimunić. Za taj narušeni odnos nije kriva supruga Nikole Šimunić već Terezija Šimunić. Ne zna razlog zbog čega je tako. Nije nikada čuo od nekoga da se Terezija Šimunić žalila na unučad Nikolu i Marijanu da ne brinu. Navodi da je Nikola donio rezervoar za naftu za centralno grijanje, popravljao je plamenik i održavao centralno grijanje na kući u Visokoj Gredi jer je te struke a to je bilo 2013., 2014. ili 2015. godine. Rješavao je tekuću problematiku za obje kuće. Radio je vodovod i centralno u Novoj Gradišci. Svjedok je više kontaktirao sa Nikolom a manje sa Marijanom no i ona je bila tu jer su imali zajedničku ideju da uzdržavaju baku. Kuću u Novoj Gradišci su kupili roditelji Nikole i Marijane.

U Hrvatsku su Nikola i Marijana iz Njemačke dolazili za blagdane Božić, Uskrs, godišnji odmor, nekada za 1. maj. Znali su biti za vrijeme cijelog godišnjeg odmora.

Unučad tužiteljice Nikola i Marijana su za vrijeme godišnjeg odmora išli na more na 4-5 dana i vraćali se nazad u Novu Gradišku ili Visoku Gredu. Dogovor je bio da će kuća u Novoj Gradišci biti jednom a kuća na Visokoj Gredi drugom unučetu a pri tome misli na tuženika Nikolu i njegovu sestru Marijanu. Zna da je tužiteljica unazad 8-10 godina imala operaciju kuka, a od korone 2021. nemaju kontakta pa ne zna ništa o tome. Svjedok je išao po auto u Njemačku koji je kupljen za tužiteljicu da joj bude prilagođen nakon operacije kuka a ne zna tko je dao novac za taj auto a pretpostavlja da je dala tužiteljica. Tuženik je registrirao taj auto a tužiteljica ga je vozila u Novoj Gradišci.

Poznaje Miru Radošić. Kod tužiteljice je sa Mirkom Šimunić većinom dolazio rano izjutra na kavu i nikoga nije susretao kod tužiteljice. Misli da poznaje i Mirelu Bičanić koja je medicinska sestra. Ne zna ništa o njenom odnosu sa Terezijom Šimunić. Ne poznaje Mirka Rauch, Miru Olah niti Stanka Ranisavljević. Čuo je da su Nikola i Marijana sa tužiteljicom zaključili ugovor a ne zna vremenski kada no to mu je bilo logično jer je kuća u Novoj Gradišci kupljena od strane roditelja tuženika. Ne zna da li je Milan imao svoje dijete sa drugom ženom u Njemačkoj, zna samo da je ta žena imala svoje dijete od ranije. U vrijeme zaključenja ugovora a koji je zaključen nakon smrti Milana Šimunić tužiteljici je bilo poznato da Nikola i Marijana Šimunić stalno žive u Njemačkoj, a tužiteljica je i bila prijavljena na adresi kod Marijane u Njemačkoj zbog zdravstvene skrbi i drugih prava u Njemačkoj. Navodi da se za vrijeme dok je dolazio

kod tužiteljice sa Mirkom Šimunić ista nije nikada potužila na unučad Nikolu i Marijanu da ne vode brigu o njoj. Kada su dolazili kod nje tužiteljica je bila pokretna i ona ih je posluživala i skuhala kavu a kada je imala operaciju kuka sigurno joj je trebala pomoć. Kada je tražila da se uveze auto to je bio auto sa automatskim mjenjačem da joj bude lakše.

15. Svjedok Piccolo Robert iskazao je da radi u Njemačkoj te da poznaje Nikolu Šimunić od malih nogu a poznaje i Tereziju Šimunić koja je baka od Nikole. Bio je dobar prijatelj sa pok. Milanom Šimunić kod kojeg je stanovao i radili su zajedno.

Svjedoku je prvi glas da su Nikola i Marijana imali ugovor o doživotnom uzdržavanju sa bakom Terezijom Šimunić. Svjedok zna da je Nikola bio sa bakom na Visokoj Gredi i da su otvarali nekakav lokal u kući u Novoj Gradišci i dok je lokal radio Nikola je živo sa bakom u Hrvatskoj a tada je još bio živ Milan Šimunić i on je radio u Njemačkoj. Svjedok zna da su odnosi Terezije Šimunić kao bake sa unucima Nikolom i Marijanom bili jako dobri i baka je uvijek hvalila Nikolu a ne zna kada je došlo do te pomutnje u odnosima. Svjedok nije u kontaktu sa tuženikom unazad 3-5 godina tako da ne može znati detalje o tome kada je dolazio u Hrvatsku kod koga je Nikola bio i gdje je spavao. Na pitanje pun. tuženika da li mu je poznato osobno ili d ali je čuo od nekog trećeg da li je gospođa Terezija zatražila da Nikola ili Marijana nešto učine a da bi oni to odbili učiniti, iskazuje da ne vjeruje da bi oni odbili nešto učiniti jer su poštovali svoju baku.

Na pitanje da li se promijenio odnos Nikole Šimunić prema njegovoj baki Tereziji prije i nakon smrti njegovog oca Nikole Šimunić, svjedok iskazuje da nije jer je Nikoli baka bila uzor. Nikola i Marijana žive u Njemačkoj i to je njihovoj baki Tereziji uvijek bilo poznato.

Na pitanje da li zna tko je kupio kuću u Novoj Gradišci u kojoj živi tužiteljica, svjedok iskazuje da je kupio pok. Milan Šimunić otac Marijane i Nikole a kupio ju je od Krnjaića. Milan Šimunić je prodao kuću u Starom Petrovom Selu i stan u Njemačkoj i dobio je isplatu u firmi Riber u Njemačkoj gdje je radio i uzeta je isplata od majke Nikole i Marijane koja je radila u firmi Bosch u Njemačkoj i ti novci su uloženi u tu kuću u Novoj Gradišci u Ulici Zrinskih. Poznat mu je drugi brak Milana Šimunić sina tužiteljice i oca tuženika, u kojem nije bilo zajedničke djece nego je druga supruga Milana Šimunića dovela svoju kćer da živi sa njima. Kuća u Novoj Gradišci u Ulici Zrinskih je bila na imenu i vlasništvu tužiteljice Terezije Šimunić jer je Terezija uvijek govorila pok. Milanu neka kuća bude na njoj jer ako dođe neka druga žena da će i ona naslijediti njegovu imovinu. To je čuo od pok. kolege Milana Šimunić a ne od tužiteljice. Svjedok je uvijek govorio Milanu da tu kuću prepiše na sebe da ne daj bože dođe do nekih problema, a Milan mu je rekao da neće doći do nikakvih problema no on je nažalost umro.

16. Svjedok Marijana Šimunuć - Ganter iskazala je da je unuka tužiteljice i da je sa njom 2015. sklopila ugovor o doživotnom uzdržavanju a nakon dvije godine je sklopljen dodatak kada je i brak Nikola isto dodan kao davatelj uzdržavanja. Kada je svjedokinja sklapala ugovor 2015.g. baka je znala da ona živi u Njemačkoj iako je bila prijavljena na adresi koja je navedena u ugovoru u Starom Petrovom Selu a i brat Nikola je živio i radio u Njemačkoj kada je sklapao dodatak ugovoru. Baka je za oboje znala da žive u Njemačkoj. Baka nije nikada nešto tražila od svjedokinje a da joj to svjedokinja nije ispunila ni u razdoblju od 2015. do 2017. a niti kasnije. Unazad mjesec dana svjedokinja nije mogla na telefon dobiti baku pa je zvala strica Mirka Šimunić u Staro Petrovo Selo koji joj je rekao da je baka izbrisala njezin broj u mobitelu. Sada je svjedokinja u hotelu jer se baka nije javila kada ju je zvala.

Suprug svjedokinje je htio sa djecom doći u Hrvatsku ranije a svjedokinja nije mogla dobiti godišnji pa je došla kasnije i suprug je sa djecom bio u Austriji kod njenog brata Nikole i poslije je došao po svjedokinju i išli su u Osijek kod majke svjedokinje. Nije sa suprugom došla kod bake jer joj se nije javila kada ju je zvala i ne može doći nenajavljeno a nema ni ključa od kuće. Zнала je da je baka protiv Nikole podnijela tužbu za raskid ugovora a ne može se sjetiti da li je za tužbu čula od bake ili od Nikole.

Svjedokinja navodi da nije istina ono što tvrde drugi svjedoci i da je ona kada je dolazila spremala u kući sve što je baka tražila. Prošle godine je bila dva tjedna u 8. mjesecu, jedan tjedan u 3. mjesecu, a tako je dolazila i ranijih godina. Godišnji odmor je ranijih godina koristila tako da bi samo sedam dana bila na moru a ostatak u Novoj Gradiški a to nije bilo svake godine. Svjedokinja navodi da u Njemačkoj dosta radi i nije mogla dolaziti češće kod bake. Baka je pitala djecu svjedokinje ako joj ne bude dobro da li može doći u Njemačku i biti u stanu svjedokinje i djeca su joj rekli da može a to isto su joj rekli i svjedokinja i njen muž i znala je da može biti kod njih u Njemačkoj kada se više ne bude mogla sama poslužiti. Baka nije koristila zdravstvene usluge u Njemačkoj a kada je slomila kuk iznenada je pala i morala je ići u bolnicu u Hrvatsku.

Ponavlja da nikada nije odbila baki sa nečim što je ona tražila a isto tako niti Nikola, samo jednom nije mogao nešto popraviti nedjeljom kada nije imao šarafciger da to napravi.

Na pitanje suca da li je baka od nje ili od Nikole tražila da joj kupuje odjeću ili obuću njihovim sredstvima, da joj osiguravaju zagrijavanje prostora u kojem živi, time da je ugovorom dogovoreno da joj osiguraju drva njenim sredstvima, da li je tražila da ju snabdijevaju potrebnim namirnicama koje treba donijeti iz trgovine i vezano za posluživanje jer je ugovorom dogovoreno da će to biti osobno ili će se u tu svrhu angažirati druga osoba, kao i sve dalje što je navedeno u ugovoru, svjedokinja iskazuje da baka nije tražila ništa sa čime je odbijena a da je dogovoreno da će se pružati ako ona ne bude sama mogla a vezano za novčanu pomoć ako ne bude novčano mogla plaćati svoje troškove. Baka od njih nije ništa tražila da bi oni nešto odbili napraviti baki. Navodi da misli da se brat telefonski čuo sa bakom i on se preselio iz Njemačke u Austriju te je čak više dolazio kod bake nego ona.

Na pitanje suca da li je sada u dobrim odnosima sa bakom ista iskazuje da ne zna što je sa njima. Svjedokinja se pita zašto ju Mirko Šimunić nije nazvao kada se baka slomila, misli da joj je trebao javiti. Baka joj se 2-3 dana kasnije javila i rekla joj da je u bolnici i svjedokinja nije došla jer nije mogla dobiti godišnji.

Svjedokinja smatra da su ona i njen brat Nikola baki pružali više pažnje nego rođenoj majci. Pružili su joj sve što je ona od njih tražila. Baka je znala tražiti da se dođe za Božić ili Uskrs a znalo se desiti da ona ne može doći jer je radila u restoranu a Nikola je znao doći i za Božić i za Uskrs.

Na pitanje suca zna li svjedokinja da bi postojao narušen odnos između bake i Nikoline supruge, svjedokinja iskazuje da je baka bila bolja prema njenom suprugu nego prema Nikolinoj supruzi i zna da baka jednom nije bila zadovoljna da njegova supruga nije ostavila kuću kako je baka zamislila kada su u njoj boravili dok su bili u Hrvatskoj. Baka se znala potužiti na Nikolinu suprugu a više se ne sjeća detalja. Razlozi koje je baka navodila nekome su bitni a nekome nebitni. Baka joj je jednom rekla da je Nikolina supruga rekla da njoj ne treba njena kuća a ne zna da li je to istina jer to nije osobno čula. Zna da se brat Nikola odselio iz Njemačke u Austriju da bude bliže Hrvatskoj i baki. Pokojni otac svjedokinje je imao još jedan brak i u tom braku je bilo dijete od njegove druge žene. Čula je od bake da je slomila nogu a ne zna koliko je dugo bila u bolnici, niti koliko joj je dugo bila potrebna pomoć nakon što je otpuštena iz bolnice. Zna da su joj ovi iz Tisovca kuhali jelo i donosili. Stanko Jurašinović ju je vozio na

preglede a on je rekao na sudu da ne poznaje svjedokinju. Baka je plaćala ljude koji su joj pomagali u kući nakon toga a ne zna koga je i za čega plaćala. Jednom ju je ona a jednom Nikola vozili na pregled u bolnicu u Novu Gradišku a ne sjeća se više kakve tegobe je imala.

U održavanju kuće u Novoj Gradiški i Visokoj Gredi su baki pomagale Snježana, Mira i Mirko i to je sve baka plaćala. Baka nije ni od nje ni od Nikole tražila da joj oni nadoknade taj novac kojim je plaćala te osobe koje su joj pomagale.

Telefonom ili preko društvenih mreža kontaktirala je sa bakom nekada jednom u tjednu, nekada svaki dan a nekada svaka tri dana. Ne zna koliko je često Nikola kontaktirao unazad tri godine sa bakom. Kada su se počeli svađati baka ih je istjerala ih kuće i rekla je da joj ne trebaju Nikolina djeca. Kada su bili svatovi u Hrvatskoj baka je rekla da mogu doći spavati kod nje u kuću a Nikola je rekao da neće kada ne mogu doći njegova djeca. To je bilo unazad dvije godine i tada su već odnosi između Nikole i bake bili poremećeni i to već unazad tri godine a telefonski su se čuli u tom razdoblju dva ili tri puta.

17. Svjedokinja Deana Šimunić iskazala je da se 2009. udala za tuženika Nikolu Šimunić i tada su živjeli u Njemačkoj. U Austriju su prešli 2022. da budu bliže Hrvatskoj. Svjedokinja je rodom iz Gunje kraj Županje. Kada je suprug sklopio ugovor o doživotnom uzdržavanju sa bakom bio je svjestan da mora izvršavati obveze koje su navedene u ugovoru. Navodi da je više puta njen suprug predložio da se obnovi kuća i da se struja prebaci na njegovo ime a baka je rekla da neće da se ništa ulaže dok je ona živa. Nije dala da se promijeni stolarija niti da se struja prebaci na ime supruga. Kada su se prije četiri godine preselili u Austriju suprug je predložio da se renovira kupaoonica i da se izvade tepisi iz kuće da se ne skuplja prašina a što je baka sve odbila. Nikada nije tražila od supruga niti od njegove sestre da joj pomognu u plaćanju bilo kakvih režija u kući iskazuje da nije nego je rekla da će ona plaćati. Nikada nije tražila od supruga da plati ono što je ona plaćala osobama koje su joj pomagale u kući iako je suprug predlagao da se za neke radove angažiraju druge osobe koje će on platiti a baka je to odbila i rekla da dok je ona živa da će ona sve plaćati. Koliko ona zna suprug nikada nije odbio baki za bilo što što je ona tražila. Kada su boravili kod bake radili su samo one radove koje je trebalo u održavanju kuće i okoliša. Dok su bili u Njemačkoj poslali su 2021.g. dva plamenika za centralno grijanje u kući na Visokoj Gredi. U početku nakon sklapanja ugovora sve je bilo u redu. Problem je nastao kada su jednom svjedokinja i suprug došli za rođendan njihovog sina. Prije toga ih je baka pitala da li će doći i oni su rekli da najvjerojatnije neće doći no onda je suprug dobio dan godišnjeg pa su ipak došli da iznenade sina. Prije toga su šest puta usput od Austrije do Nove Gradiške zvali baki da joj kažu da dolaze ali se nije javila. Kada su došli u Novu Gradišku i stigli pred kuću baka je stajala na vratima i svjedokinja ju je pozdravila sa dobar dan, a svjedokinja je uzvratila "kakav dobar dan, koju p. m. vi z...te. Svjedokinja je počela plakati jer cijelu noć nije spavala i vozila je jer je suprug ostao bez vozačke, počela je plakati i sjedila je na terasi a zamolila je supruga da on to riješi sa bakom. Taj dan kada su došli nisu spavali u Novoj Gradiški već su išli spavati na Visoku Gredu u kojoj kući nitko ne živi jer baka živi u Novoj Gradiški. Samo su jednom spavali u kući katnici u Novoj Gradiški za Božić 2021. Djeca svjedokinje i tuženika su stara od 7 do 16 godina a bilo im je jednostavnije biti u Visokoj Gredi jer kuća u Novoj Gradiški nije ograđena. Do tog rođendana u lipnju 2022. ili 2023. sve je bilo u redu. Suprug se tada našao sa bakom no svjedokinja više nije išla u Novu Gradišku već je suprug išao sa sinom ili sa djecom. Suprug se vratio utučen, šutio je i plakao i bilo mu je svega previše. Rekao joj je da je baka rekla da ovaj puta mogu

ostati u kući na Visokoj Gredi a da ona više ubuduće svjedokinju i njihovu djecu ne želi vidjeti. Nakon toga kada su dolazili u Novu Gradišku u posjetu i na groblje bili su u hotelu, ne zna da li je suprug dolazio kod bake kada su boravili u hotelu. Jednom prilikom je baka rekla da izaberemo ogradu za kuću u Visokoj Gredi a svjedokinja je rekla da je se ne tiče ograda jer to nije njena kuća i da ona tu nema što izabrati već da to trebaju izabrati Marijana i Nikola. Baka je 2015. godine znala da i Marijana i Nikola žive u Njemačkoj. Pokojni Milan Šimunić je imao drugi brak i u tom braku nije bilo zajedničke djece nego je njegova supruga kasnije dovela kćerku iz Moldavije u Njemačku. Suprug svjedokinje se sa bakom u zadnje tri godine možda dva ili tri puta telefonski čuo. Ne zna da li je baka pokušavala telefonom ostvariti sa tuženikom kontakt jer tuženik radi 12 do 16 sati dnevno. Baka nije preko svjedokinje pokušala ostvariti kontakt.

Punomoćnik tužitelja moli da se svjedokinji predoče poruke na str. 43 spisa te ista iskazuje da ne piše na koji broj je to dostavljena poruka te navodi da u rujnu 2023. svjedokinja više nije niti kontaktirala sa bakom od supruga i da ne zna tko je to na njemačkom odgovarao što piše u poruci. U prijevodu da to znači "ja ne znam tko ste vi, ja ne razumijem vaš jezik." Svjedokinja iskazuje da je 2022. promijenila broj telefona i uzela drugog operatera.

18. Tužiteljica Terezija Šimunić iskazala je da je baka tuženika Nikole Šimunić koji je sin njenog pok. sina Milana Šimunić koji osim nje ima i kćerku Marijanu Šimunić-Ganter. Kada je 2015. sklapala ugovor o doživotnom uzdržavanju sa unukom Marijanom ona je živjela i radila u Njemačkoj a tužiteljica je živjela u Hrvatskoj. Marijanina adresa je u ugovoru navedena u Hrvatskoj ali ona čitav život živi u Njemačkoj. Kada je sklapala ugovor tužiteljica nije tražila da joj pomažu dokle god ona može no sada kada ona više ne može poslala je poruku i Marijani i Nikoli da joj treba pomoć i tu je došlo do rasula. Kuća na Gredi nije bila legalizirana a u Novoj Gradiški je pa kada je legalizirala kuću odlučila je da stavi i Nikolu u ugovor da ta kuća na Gredi bude njemu. Dok je mogla nije tražila ništa niti od Nikole već je sve plaćala sama jer je imala odakle a sada je zatražila da se dogovore. Tražila je novčanu pomoć od Nikole i Marijane jer više nije mogla plaćati sve režije za dvije kuće i za održavanje tih kuća. Njena njemačka mirovina je 900,00€ i hrvatska 300,00€. Ako bi htjela ići u starački dom nema odakle platiti dom.

Kuću na Gredi održava Stanko Ranisavljević koji drži svoje životinje u dvorištu, plati mu za gorivo što pokosi oko kuće u prednjem dijelu. Plaća za režije za kuću u Visokoj Gredi i u Novoj Gradiški i ode pola njene mirovine za održavanje tih kuća. Pored toga ima trošak za život, za hranu, odjeću i obuću, higijenu. Prije sklapanja ugovora je imala pravo da joj od strane općine dođu žene i da joj očiste a sada nakon sklapanja ugovora više nema pravo pa mora platiti da joj očiste.

Putem poruke na mobitelu zatražila je od Nikole i od Marijane da ne može više sama i da joj treba pomoć i Marijana je odgovorila na poruku a Nikola nije. Tužiteljica iskazuje da je poslala poruku Nikoli i rekla da je onemoćala i da joj je teško spajati kraj sa krajem i da je on rekao da će doći 14.8.2026. u Novu Gradišku ali da nije došao. Tužbu za raskid ugovora je podnijela prije toga. Nikola nije došao do nje a do 14.8.2026. je već dobio tužbu za raskid ugovora. Kada su dolazili na odmor u Hrvatsku bili su kod nje no odu i na more a odu i kod obitelji njegove supruge u Gunju. Zna da Nikola ne može puno materijalno pomoći jer se bori u Austriji za život. Zna da im je kuća pod hipotekom i da imaju petero djece. Misli da njegova supruga ne radi nego da čuva djecu. Kako vidi da ne može više plaćati za kuće odlučila je da proda jednu kuću i da ima novca da može otići u dom. Prije toga nije nikada tražila ni od Nikole ni od Marijane da joj

pomognu. Nikola nije ništa napravio po onoj poruci iz juna 2026. niti je rekao da može niti da ne može plaćati. Nije ga mogla ranije tražiti jer nije sa njom kontaktirao tri godine. Nije ga mogla nazvati jer nije znala njegov broj. Broj na koji mu je poslala poruku na str. 44 spisa joj je dala Marijana a tek kada je svome odvjetniku rekla da nema broj od Nikole on joj je preporučio da broj traži od Marijane koja sigurno ima broj i tada je od Marijane dobila broj. U razdoblju prije toga te tri godine kako nismo kontaktirali nisam od Marijane tražila Nikolin broj jer zašto bi ga tražila jer ako on mene ne treba, ne dolazi i ne zove, zašto bi ja njega zvala. Nije istina da sam rekla da Nikolina obitelj, njegova žena i djeca ne mogu doći, to nije istina. Uvijek sam davala djeci novac za rođendan. Nikolina punica a i njegova supruga su rekle da sam ja luda a osobno je čula to od Deane, Nikoline supruge. To se sve dešavalo od prvoga dana od kako je supruga tuženika došla kod Nikole, nije poštovala tužiteljicu. Ja sam sve to gladila i dočekivala i njega i obitelj. Imala sam 7 operacija a stara sam 84 godine.

Na pitanje suca da li bi pristala da Nikola doprinosi 200,00€ i da se ugovor ne dira, iskazuje da ne bi pristala i to što se tiče Nikole da, a što se tiče njegove žene ne može. Kada je suprug tužiteljice umro 1988.g. ona je iz Njemačke dobila odštetu i došla na Visoku Gredu gdje je bila nedovršena kuća. Sa tim novcima je dovršila kuću u Visokoj Gredi. Kuća u Gradiški je kupljena 1997. i to od njenog novca koji joj je još ostao od odštete u Njemačkoj i podigla je kredit. Tvrdi da je ona u cijelosti dala novac za kuću u Novoj Gradiški u kojoj sada živi. Pok. sin Milan Šimunić nije učestvovao u kupovini kuće u Novoj Gradiški u Zrinskoj 66 u kojoj sada živi. U toj kući je Nikola otvorio lokal i radio tri mjeseca i sve je propalo i ostali su dugovi koje je ona morala platiti a Nikola je otišao u Njemačku. Do sada je plaćala sve troškove i režije za obje kuće i nitko joj od unučadi nije novčano pomagao ni ranije ni od kako je sklopljen ugovor. Do slanja poruke u lipnju 2026. nije ni tražila od Nikole da joj novčano pomaže a nije ni mogla tražiti kada nije imala broj i nije se sa njim čula unazad tri godine. Nije tražila niti od Marijane da ju novčano pomaže sve do slanja poruke na koju je Marijana odgovorila. Nikola je održavao centralno grijanje još dok je sin Milan bio živ a nakon toga nije održavao a ona je sama promijenila i stavila novo centralno grijanje. Plamenik i rezervoar za centralno grijanje je sve bilo ranije dok je sin Milan još bio živ a on je umro 2011.

Sa Deanom suprugom od tuženika se čula samo putem ove poruke koja je u spisu čula a telefonski nije. Unazad dvije godine Nikolin sin je imao pričest a ona je zvala da dođu po nju a nitko nije htio doći. Rekla je preko Marijane da kaže Nikoli i Dei da dođu po nju no nitko nije došao po nju. Marijana je rekla da su oni rekli da ja ne trebam dolaziti tamo u Austriju. Ja sam rekla da dođu i spavaju u kući i da ne idu po hotelima a supruga od Nikole je rekla da će oni biti u hotelu.

Nikola i Dea su počeli zajedno živjeti još dok je pok. Milan bio živ. Sklopila je ugovor sa Nikolom i mislila da će situacija biti bolja i bilo joj je žao njega no ništa se nije popravilo na bolje već je postalo gore.

Na pitanje da li je i kada bilo što tražila od Nikole i Marijane prije poruke iz lipnja 2026. da nešto naprave a da oni to nisu napravili, iskazuje da nije mogla tražiti od Nikole jer nije imala broj a da je tražila od Marijane da njen suprug Kristof i svi zajedno sa Nikolom i obitelji da dođu kući u Visoku Gredu a nitko se više nije javio i nitko nije dolazio. Navodi da nikada prije lipnja 2026. nije tražila od Marijane ili od bilo koga drugog broj od Nikole a sve iz razloga jer ako se on ne javlja on niti ona njega ne treba pa ga zato nije ni zvala. Ne zna da li njen sin Mirko Šimunić ima vezu sa nećakom Nikolom niti da li on ima njegov telefonski broj.

Na pitanje što su Nikola i Marijana prije ove poruke iz lipnja 2026. odbili izvršiti a da je ona od njih tražila, tužiteljica odgovara da oni znaju što trebaju po ugovoru napraviti a

da ona nije od njih ništa tražila no da je ona stara osoba i da oni trebaju znati što piše u ugovoru.

Na pitanje da li je točan navod svjedoka Mirka Šimunića sa str. 6 zapisnika od 3.7.2026. "Na pitanje pun. tuženika zna li svjedok razlog zašto je majka sklopila ugovor o doživotnom uzdržavanju sa unučadi iz Njemačke svjedok odgovara da je to bilo iz razloga da ih zaštiti obzirom da im je otac preminuo pa da je htjela zaštititi djecu pok. sina Milana a da isključi treće dijete koje je Milan priznao. Kada je 2015. majka sklopila ugovor o doživotnom uzdržavanju znala je da unučad imaju svoje obitelji i da žive u Njemačkoj", koji je stranci pročitao, ista iskazuje da je točan.

19. Tuženik Nikola Šimunić iskazao je da je unuk tužiteljice te da je nakon smrti njegovog oca koji je umro 2011. baka odlučila sklopiti ugovor sa sestrom Marijanom i sa njim. Kako sestra i on nisu mogli istovremeno biti u Hrvatskoj jer se u to vrijeme porodila žena tuženika, baka je prvo 2015. sklopila ugovor sa Marijanom a zatim 2017. i sa tuženikom kada je on došao u Hrvatsku. U to vrijeme smo se svi super slagali a i sada se slažemo, a dogovor je bio da kuća u Visokoj Gredi pripadne tuženiku a kuća u Novoj Gradiški da pripadne sestri a zajedno bi brinuli o baki. Tuženik je predložio sestri i baki da se napravi zajednički račun za baku na koji bi oni stavljali novac za baku. Prije ugovora baka je rekla da ne traži za sebe nešto dok je sposobna a kada jednog dana ne bude mogla da će tražiti. Nije ništa tražila sve do lipnja 2026. nakon što je tražila raskid ugovora putem suda. Prvo je tužila mene a zatim i Marijanu za raskid ugovora. O novcima nisu razgovarali sve ovo razdoblje sve ovo vrijeme od kako je ugovor sklopljen a kada su dolazili iz Njemačke donosili bi prašak i slično jer je tamo bolje kvalitete a kada su odlazili znali su joj ostaviti novac na natkaslu. Baka nikada nije tražila nikakav novac niti od njega niti od Marijane i još je uvijek davala djeci za rođendan i za sladoled. Kada su se odlučili preseliti iz Njemačke u Austriju oko 2020. – 2021. gledali su kuću što bliže granici da mogu brže doći u Hrvatsku tako da su prvo iznajmili a poslije kupili kuću u Gradišću. Kada su se doselili u Austriju dolazio je češće u Hrvatsku. Baka je 24.6.2023. pitala tuženika da li će dolaziti u Hrvatsku i on je rekao da ne vjeruje jer je mislio da mora raditi no poslije je dobio slobodan dan pa su odlučili doći u Hrvatsku. Pokušao je više puta zvati baku da joj kaže da dolaze a nije ju uspio dobiti. Došao je sa suprugom i petero djece kod bake u Novu Gradišku. Ona ih je dočekala na vratima i rekla da koju p.m. sada dolaze a nisu joj rekli a pitala je da li dolaze. Taman da je platila ženu koja je očistila kuću u Novoj Gradiški prije nego što su došli. Svi i supruge i djeca su bili u šoku a pogotovo sin Darijan koji je došao proslaviti rođendan. Nakon toga su otišli u kuću na Visoku Gredu. Sutradan ga je baka nazvala da dođe u Novu Gradišku, sjeli su vani, a ona mu je rekla da neće ulaziti u njegov brak ali da on može doći uvijek ali ne želi da njegova žena i djeca dolaze. Nakon toga su se on i njegova obitelj spakovali i vratili se u Austriju. Misli da je kuću ostavio u normalnom stanju, no kako to može biti sa petero male djece.

Sestra Marijana mu nije prenosila nikakve poruke od bake da ona želi doći u Austriju kada je bila pričest od sina. Baka je bila više puta kod njih u Njemačkoj i prespavala je kod njih i tada je bilo sve u redu. Unazad tri godine se nije telefonski čuo sa bakom, niti je on zvao nju niti ona njega, sve do poruke u lipnju 2026. Baka je mijenjala telefonski broj i nije imao novi broj a i on je imao novi broj. Ovaj broj tuženik ima unazad tri godine. Od sestre nije tražio bakin broj no sve je saznao sa strane što je čuo. Sa stricem Mirkom se češće čuo. Čuo je od drugih kako je baka.

Na pitanje suca da li je baka ikada prije do lipnja 2026. tražila nešto od tuženika isti odgovara da ih je jednom nazvala i pitala da li će doći i oni su rekli da će doći i ona je rekla da treba ići u bolnicu i oni su ju vozili u bolnicu. Kada bi došao vozio ju je u

trgovinu, na groblje i sve što je trebalo. Novčano nikada nije tražila ništa da joj se pomogne. On i sestra su predlagali da stave plastičnu stolariju na kući u Visokoj Gredi no baka je rekla da se ne stavlja ništa dok je ona živa. Došli su sinoć u Novu Gradišku on, supruga i jedan sin i prespavali su u Slavonskom biseru. Baki je rekao da dolazi u Novu Gradišku 15.8.2026. a sestra mu je rekla da je baku više puta zvala a da ju je baka blokirala i brisala ju sa fejsa. Na pitanje suca da li je on zvao baku oko 15.8.2026. iskazuje da je zvao više puta i slao poruke i da se nitko ne javlja. Čuo je odvjetnika da ne radi topla voda i u poruci je rekao ako treba da će popraviti bojler. Zvao je i Stanka Ranisavljević na Gredi vezano za taj bojler a ni on mu se nije javio. Tuženik iskazuje da baka nije tražila ništa tražila od tuženika ili od njegove sestre Marijane a da bi oni to odbili izvršiti. Ako je tužiteljica u ranijem razdoblju za vrijeme od sklapanja ugovora i dok je živio u Njemačkoj i u Austriji tražila što od njega da napravi isti odgovara da je to napravio svaki puta kada bi dolazio kod bake.

Iskazuje da je baka znala broj koji je promijenio unazad tri godine i da ga nije zvala na taj broj. Zvala ga je kada su bili svatovi prije dvije godine i rekla mu da se ne pravi lud i da dođe kući. Nije rekla da dođem sa familijom već da dođem ja sam pa smo prespavali u prenoćištu. Nije pitao da li mogu doći i njegova žena i djeca a smatrao je da je ona rekla da on sam može doći. Prije toga je rijetko kada dolazio sam, je ali ne često. Unazad tri godine nije sam zvao baku da ju pita kako je no imao je kontakt sa sestrom i znao je sve kako je baka.

20. Iz iskaza saslušanih svjedoka proizlazi na koji način su u razdoblju do podnošenja tužbe isti bili angažirani i plaćani od strane primateljice uzdržavanja kada je istoj trebala pomoć vezano za čišćenje kuće u Novoj Gradišci i dvorišta iste, održavanje druge kuće na Visokoj Gredi, kao i pomoć pri obavljanju ostalih radova a vezano za krećenje kuće, poslove oko održavanja vodovoda, sitne građevinske popravke, pomoć pri oporavku nakon boravka u bolnici. Pojedinačno saslušani svjedoci iskazali su i to Mira Radošić da je pomagala pri čišćenju kuće na Visokoj Gredi u Novoj Gradišci te održavanju okoliša oko kuća uz naknadu koju je dobila od tužiteljice. Svjedokinja Mirela Bičanić po struci medicinska sestra je rođaka tužiteljice koja radi u bolnici je pomogla tužiteljici kada je slomila nogu i kada je bila na operaciji pa ju je odvezla iz bolnice kući a druge osobe koje je angažirala tužiteljica su je njegovale dok se oporavila. Susjeda Mira Olah iz dobrosusjedskih odnosa pomogla je nedavno u pranju i mijenjanju zavjesa te je četiri puta otišla tužiteljici po lijekove. Svjedok Stanko Ranisavljević održava imanje tužiteljice u Visokoj Gredi gdje u pomoćnim objektima drži svoje koze a zauzvrat joj pomaže u održavanju okućnice. Povremeno obiđe tužiteljicu u Novoj Gradišci do dva puta tjedno prema potrebi. Mirko Rauch je pomagao u sitnim građevinskim poslovima oko održavanja kuće, krećenja, lijepljenja pločica, krpanja i nešto oko uređenja zelenih površina a što je radio iz prijateljskih odnosa i nije tražio novac no tužiteljica ga je počastila ručkom ili nekim sitnim iznosom koji nije tražio.

Svjedok Mirko Šimunić, sin tužiteljice, pri saslušanju je u svom iskazu detaljno je opisao obiteljske prilike stranka navodeći da su tuženik i Marijana Šimunić – Gantar djeca njegovog pokojnog brata Milana Šimunić i kojima je baka odlučila ostaviti nekretnine na njenom imenu kuću u Visokoj Gredi i Novoj Gradišci. Potvrdio je da je u vrijeme sklapanja ugovora 2015. sa unukom Marijanom Šimunić – Gantar i Aneksa ugovora 2017. sa tuženikom znala da isti žive u Njemačkoj gdje rade i imaju svoje obitelji no da je sklapajući ugovor htjela zaštititi iste kako bi u slučaju njene smrti isključila iz nasljeđivanja dijete iz drugog braka pokojnog sina kojeg je isti priznao a koju kćerku je druga žena po sklapanju braka dovela da živi sa njima. Na pitanje suca

da li se tužiteljica ikada požalila svjedoku na tuženika unuka Nikolu Šimunić ili na unuku Marijanu Šimunić – Ganter i ako je o čemu konkretno svjedok je iskazao da sa nećacima Marijanom i Nikolom nema kontakta te da je tuženiku poslao zadnju poruku za Božić i Uskrs no da nije dobio odgovor a nećaka Marijana ga je nazvala par dana prije rasprave, a inače ga nikada nije zvala, te mu je rekla da ne može stupiti u kontakt sa tužiteljicom koja joj se ne javlja na telefon. Svjedok je iskazao da su tuženik i njegova sestra Marijana dolazili kod bake sa obitelji za vrijeme godišnjeg odmora koji su dijelom provodili kod bake a dijelom na moru. Od tužiteljice je svjedok čuo da je pokušala telefonski dobiti tuženika no da nije mogla. Svjedok vjeruje da je majka obavijestila tuženika i sestru mu Marijanu kada je slomila nogu, kada je imala operaciju kuka i žuči no da unučad iz Njemačke nije dolazila.

21. Kuće koje je tužiteljica odlučila prenijeti na djecu pok. sina Milana nakon njene smrti podijelila je pod uvjetom da ista unučad davatelji uzdržavanja brinu o njoj do njene smrti. Sve obveze koje su preuzete od strane davatelja uzdržavanja odgođene su do trenutka kada ista više ne bude mogla pripremati hranu, prati, glačati rublje, uređivati svoje stambene prostorije a kako je to i naznačeno u od Ugovoru od 10.8.2015. u točki II f a sa kojom točkom je upoznat i tuženik prilikom sklapanja Aneksa ugovora od 10.8.2017.

Iz iskaza saslušane tužiteljice Terezije Šimunić jasno proizlazi da ista do sada nije ništa tražila od svoje unučadi niti od Nikole, ovdje tuženika, a niti od unuke Marijane a poštujući to da isti žive izvan Hrvatske, da imaju svoju djecu i svoje obveze. Zna da tuženik ima petero djece i suprugu koja ne radi, da ima hipoteku na kući te do slanja poruke u lipnju 2026. godine tuženiku od tuženika nije tražila da počme ispunjavati preuzete obveze. Punomoćnik tužiteljice je u spis na str. 44 dostavio ispis poruke na telefonski broj 385 977401363 od juna (lipnja) 2026. na koju je tuženik odgovorio da bi došao da popričaju te je najavio doći 14.8.2026. kao i svake godine. Tužiteljica u iskazu navodi da tuženik nije došao kako je najavio time da je tužbu za raskid ugovora ista podnijela već 25.2.2026. a tužba je tuženiku dostavljena na odgovor i isti odgovor je u spis dostavljen sa 14.4.2026. kada je tuženik već imao saznanja o namjeri tužiteljice za raskidom ugovora zbog neizvršavanja preuzetih ugovornih obveza te ne javljanja tužiteljici i ne posjećivanja iste. U istoj tužbi tužiteljica navodi da unuka Marijana Šimunić – Ganter sve vrijeme izvršava svoje ugovorne obveze sukladno Ugovoru o doživotnom uzdržavanju za razliku od tuženika koji svoje preuzete obveze ne izvršava. Naknadno prilikom saslušanja tužiteljica iskreno iskazuje na koji način unuka Marijana izvršava svoje preuzete obveze prema tužiteljici kada odgovara na pitanje da li je bilo što tražila od Nikole i Marijane prije poruke iz lipnja 2026. da nešto naprave za nju a da oni to nisu napravili jer kaže da od Nikole nije ništa tražila jer da nije imala njegov broj a da je od unuke Marijane tražila da ona sa svojom obitelji i Nikola sa svojom obitelji svi dođu kući u Visoku Gredu no da se više nitko nije javio i nitko nije dolazio. Smatra ako oni ne zovu nju da ne treba niti ona njih pa zato nije zvala tuženika. Ne zna da li njen sin Mirko Šimunić ima vezu sa nećakom Nikolom niti da li ima telefonski broj, no telefonski je porukom kontaktirala sa tuženikom tek kada je na prijedlog svog punomoćnika broj od unuka zatražila od unuke Marijane. Tužiteljica je preko unuke Marijane tražila da se iz Austrije dođe po nju kako bi bila nazočna pričesti Nikolinog djeteta koja pričest je bila u Austriji no po tužiteljicu nitko nije došao. Stranke, tužiteljica kao baka i tuženik kao unuk, komuniciraju preko drugih osoba, tvrde da nemaju ispravne telefonske brojeve te da se međusobno ne javljaju jedno drugome. Tuženik svoj nedolazak unazad tri godine kod tužiteljice opravdava time što ih je tužiteljica istjerala iz kuće u Visokoj Gredi gdje je došao sa suprugom i

petero djece radi proslave rođendana jednog sina te tuženik tvrdi da je tužiteljica rekla da on može doći no njegova obitelj, supruga i djeca ne. Tužiteljica osporava da bi isto rekla, no tuženik se poslije razgovora sa bakom vratio sa obitelji u Austriju te poslije toga više nije dolazio kod tužiteljice.

22. Sud je u cijelosti prihvatio iskaze saslušanih svjedoka koji su pomagali tužiteljici vezano za poslove za koje ih je angažirala i platila ili onih koji su joj to radili na dobrovoljnoj bazi ili iz protuusluge. Prihvaćen je i iskaz saslušanog svjedoka Mirka Šimunić sina tužiteljice a strica tuženika koji je iskazao da majku uobičajeno obide jedan do dva puta tjedno prilikom dolaska iz Starog Petrovog Sela u Novu Gradišku a što je udaljenost od oko 10km i koji je rekao da unuci na jednak način obilaze tužiteljicu, svoju baku, osim što tuženik ne dolazi unazad tri godine kod tužiteljice a sa kojim svjedok ni nema kontakt unazad tri godine. Iz navedenog nije vidljiva razlika na koji bi način unuka Marijana Šimunić – Ganter više brinula o tužiteljici kao primateljici uzdržavanja od tuženika osim što je ista sve vrijeme u telefonskom kontaktu sa tužiteljicom a koji kontakt je također narušen unazad nekog vremena kada je ona provjeravala kod strica Mirka Šimunić zašto joj se baka ne javlja na telefon. Tužiteljica je prvo podnijela tužbu za raskid ugovora protiv tuženika sa 25.2.2026. a nakon toga sa 29.7.2026. i protiv unuke Marijane Šimunić – Ganter za koju je u tužbi protiv Nikole Šimunić navedeno da sve vrijeme izvršava svoje ugovorne obveze sukladno Ugovoru o doživotnom uzdržavanju.

Sud zaključuje da tužiteljica u razdoblju od sklapanja prvog ugovora 10.8.2015. sa unukom Marijanom te Aneksa ugovora od 10.8.2017. sa tuženikom, unukom Nikolom, nije od navedenih davatelja uzdržavanja tražila ispunjenje preuzetih obveza na bilo koji način osim što je kao baka od istih tražila uobičajeni kontakt koji je moguć obzirom da isti žive Marijana u Njemačkoj a Nikola u Austriji uz granicu sa Hrvatskom, te pažnju koju su joj isti kao unučad dužni pružati bez obzira na sklapanje predmetnog ugovora i preuzete obveze. Tužiteljica je u vrijeme podnošenja tužbe u 25. veljače 2026. osoba visoke životne dobi od 84 godine koja je za svoju dob još uvijek vitalna i pokretna, no koja ima pravo konačno zatražiti od svoje unučadi kao davatelja uzdržavanja da preuzmu obveze na koje su se obvezali sklapanjem ugovora i aneksa ugovora a koje izvršenje preuzetih obveza tužiteljica nije zatražila od sklapanja istih, od tuženika od 2017. Tužiteljica je korektna te navodi da je svjesna materijalne situacije tuženika, brojnosti njegove obitelji i borbe za život u Austriji, no podnošenje tužbe sa 25.2.2026. te slanje poziva za sporazumni raskid ugovora o doživotnom uzdržavanju od 27. veljače 2024. bez dokaza o dostavi istog poziva tuženiku, govori o tome da je tužiteljica prvo podnijela tužbu za raskid zbog neizvršavanja preuzeti obveza a bez pozivanja tuženika da počme izvršavati preuzete obveze. U pozivu za sporazumni raskid ugovora od 27.2.2024. (str. 19 spisa) stoji naznaka da se prema kazivanju tužiteljice Marijana Šimunić – Ganter ne protivi tom sporazumnom raskidu u odnosu na Nikolu Šimunić. Tužiteljica je tek po prijedlogu svog sadašnjeg punomoćnika zatražila telefonski broj tuženika od njegove sestre Marijane te da je u lipnju 2026. nakon podnesene tužbe za raskid ugovora poslala poruku na str. 44 spisa na koju joj je tuženik odgovorio. Dana 3. srpnja 2026. održano je pripremno ročište gdje je saslušan dio svjedoka a na kojem ročištu nije bio nazočan tuženik koji je bio nazočan na ročištu od 3. rujna 2026. na kojem je tužiteljica ostala kod tužbe i tužbenog zahtjeva i koja do zaključenja glavne rasprave nije pozvala tuženika da počme izvršavati preuzete obveze a na što ima pravo jer je osoba starije životne dobi sa mirovinom od 1.200,00€ koja je do sada nesporno po strankama sama snosila sve troškove za svoje uzdržavanje te režije za obje kuće. Tužiteljica odbija da tuženik novčano doprinosi za

njeno uzdržavanje i da se ugovor ne dira no navodi da bi pristala što se tiče Nikole ali ne što se tiče njegove žene pa da zbog toga odbija mogućnost da tuženik novčano doprinosi a na koji način bi se mogle plaćati osobe koje pomažu tužiteljici u poslovima koje ona više zbog svoje dobi ne može sama za sebe obavljati te joj je takva pomoć neophodna a čime bi joj se pomoglo i u plaćanju režija za dvije nekretnine koje su na njenom imenu. O motivu tužiteljice za raskid ugovora govori izjava da ista namjerava prodati kuću u Visokoj Gredi kako bi imala za starački dom ako odluči ići u njega i da iz tog razloga želi raskinuti ugovor.

23. Navodi tužbe za raskid ugovora usmjereni su isključivo na neispunjenje ugovornih obveza. Nesporno je utvrđeno da tužiteljica niti od tuženika a niti od njegove sestre Marijane nije tražila da započne sa izvršavanjem preuzetih osoba bilo osobno bilo preko trećih osoba a tužiteljica ne pristaje da tuženik novčano doprinosi a iz kojih sredstava se bi se plaćali troškovi trećih osoba koje bi pomagale tužiteljici u poslovima koje sada plaća (čišćenje kuće, održavanje okućnice, sitni popravci, pomoć pri kupovini i dr.). Stranke do sada nisu sjele niti razgovarale o sadašnjoj potrebi izvršavanja preuzetih obveza jer stvarno izvršavanje preuzetih obveza tužiteljica niti zatražila od tuženika a isto tako niti od unuke Marijane za koju je 29.7.2026. također podnesena tužba za raskid ugovora iako je u tužbi od 25.2.2026. navedeno da ista ispunjava preuzete obveze.

Ugovor o doživotnom uzdržavanju podrazumijeva humane i korektne odnose ugovornih stranaka, odnose u kojima svaka ugovorna stranka ispunjava ugovorom preuzete obveze i može se raskinuti ako su takvi odnosi izostali ili ako je došlo do odlučnijeg zanemarivanja bitnih ugovornih obveza u vidu jasnog utvrđenja da davatelj uzdržavanja u jednom kontinuitetu nije i ne želi izvršavati ono što je preuzeo. Pri tome teret dokazivanja da su nastali razlozi za raskid leži na onome koji se na njih poziva, na onome koji zbog tih razloga traži raskid. U konkretnom slučaju tužiteljica nije dokazala te razloge jer prije odbijanja ispunjenja preuzetih obveza tuženik a isto tako i njegova sestra Marijana moraju jasno tužiteljici a nakon što ih ista obavijesti da više ne može sama brinuti o sebi i plaćati svoje obveze, na jasan način dati do znanja da ne žele ispunjavati preuzete obveze. Niti je tužiteljica to od tuženika zatražila niti je tuženik tužiteljici rekao da ne želi ispunjavati preuzete obveze. Osnovni razlog zbog kojeg je tužiteljica tražila raskid Ugovora o doživotnom uzdržavanju je okolnost da unazad tri godine nema kontakta sa tuženikom a opravdanja tužiteljice da se tuženik ne javlja na broj na koji ga zove te opravdanje tuženika da ga je tužiteljica istjerala zajedno sa njegovom obitelji iz kuće u Visokoj Gredi gdje su došli iz Austrije ne govori u prilog tvrdnji tužiteljice da tuženik ne želi izvršavati preuzete obveze. Samostalnost tužiteljice da svojim sredstvima plaća sve troškove koje ima u svom životu vezano za čišćenje kuće, za održavanje okućnice, plaćanje režija i slično, govori u prilog tvrdnji da tužiteljica ne želi materijalno opterećivati ni tuženika ni njegovu sestru. Ako je to bilo tako od dana sklapanja Ugovora 2015. i Aneksa 2017. sa tuženikom, takvo izvršavanje obveza se može i mora promijeniti ako tužiteljica zatraži od svoje unučadi koji su davatelji uzdržavanja da se prihvate preuzetih obveza onako kako je to u ugovoru navedeno. Te obveze oni ne moraju osobno izvršavati jer to niti ne stoji u ugovoru, već u tu svrhu mogu angažirati drugu osobu. Tuženiku nije dana mogućnost da u dogovoru sa tužiteljicom započne izvršavati preuzete obveze niti je tužiteljica tuženika na ozbiljan i dokumentiran način upozorila da se više ne može sama brinuti za sebe i da joj treba pomoć na koju su se tuženik i njegova sestra obvezali sklapajući predmetni Ugovor i Aneks ugovora iz 2015. i 2017. godine.

Za raskid ugovora o doživotnom uzdržavanju zbog neizvršavanja ugovornih obveza potrebno je da davatelj uzdržavanja svjesno izbjegava vršenje preuzetih obveza u namjeri da ih se oslobodi, a sud zaključuje da tužiteljica nije pokazala spremnost da pozove tuženika da izvršava preuzete obveze već upravo obrnuto, tužiteljica svojim ponašanjem i nepozivanjem tuženika na isto odbija pripremiti uvjete da tuženik počme sa izvršavanjem preuzetih obveza. U pravu je i tužiteljica koja kaže da tuženik zna koje je obveze preuzeo sklapanjem Aneksa ugovora no isto tako i tužiteljica mora znati da je u ugovoru navedeno da se davatelji obvezuju izvršavati obveze koje su navedene u ugovoru kada primateljica uzdržavanja više ne bude mogla sama osobno to vršiti pa se obvezuju nabrojeno činiti davateljici osobno ili će u tu svrhu angažirati drugu osobu. Tužiteljica navodi da želi prodati kuću u Visokoj Gredi koju je namijenila tuženiku da ima čime platiti starački dom ukoliko bude išla u takav smještaj. U ugovoru stoji da ugovorne strane čine nespornim da primateljica uzdržavanja prima mirovinu kojom će raspolagati i plaćati režije za predmetne nekretnine a u slučaju njenog drugačijeg smještaja iste se obvezuju plaćati davatelji uzdržavanja. O mogućnosti plaćanja smještaja u starački dom ako to ikada tužiteljica poželi uobičajeno je da se raspravi sa davateljima uzdržavanja koji su u obvezi pomagati i u plaćanju dijela smještaja ako tužiteljica to traži.

24. Sud zaključuje da se sklopljenim Aneksom ugovora 2017. a kojim je tuženik prihvatio i sve obveze iz Ugovora od 2015. da se tuženik obvezao na ispunjenje svih obveza koje za njega i za njegovu sestru Marijanu nastupaju od trenutka kada tužiteljica to od njih zatraži te ovdje tuženik nije svjesno izbjegavao vršenje preuzetih obveza u namjeri da bi iste lišio već je tužiteljica iste do sada sama u svom angažmanu samostalno obavljala bez traženja da iste preuzme tuženik kao jedan od davatelja uzdržavanja pa tužiteljica ne može tražiti raskid ugovora zbog neispunjenja preuzetih obveza jer isto ispunjenje nije niti zatraženo od tuženika. Namjera tužiteljice da proda kuću u Visokoj Gredi koju je mislila ostaviti tuženiku nakon svoje smrti a sklapajući predmetni Ugovor i Aneks ugovora i 2015. i 2017. godine govori o ponašanju tužiteljice koja u razdoblju bez kontakta sa tuženikom istog ne poziva na ispunjenje ugovornih obveza a nakon toga uslijed neposjećivanja tuženika podnosi tužbu za raskid ugovora navodeći da tuženik ne ispunjava preuzete obveze a koje ispunjava unuka Marijana Šimunić – Ganter da bi šest mjeseci nakon podnesene tužbe protiv unuka Nikole tužba za raskid ugovora bila podnesena i protiv unuke Marijane. Saslušana kao svjedokinja unuka Marijana Šimunić – Ganter iskazala je da je brat Nikola i češće dolazio kod tužiteljice od nje no da se tužiteljica bolje slagala sa suprugom od unuke a da se baka znala potužiti na Nikolinu suprugu Deanu. Iskazala je da baka od nje i od Nikole nije ništa tražila a što su oni odbili napraviti. Izuzetak je ako je baka tražila da se dođe za Božić ili Uskrs a znalo se desiti da ne može doći jer je radila u restoranu a Nikola je znao doći i za Božić i za Uskrs.

25. Razlog za raskid ugovora o doživotnom uzdržavanju zbog neispunjenja preuzetih ugovornih obveza od strane tuženika kao davatelja uzdržavanja po sudu nije nastao obzirom da je utvrđeno da sama tužiteljica kao primateljica uzdržavanja do podnošenja tužbe za raskid ugovora 25.2.2026. nije niti pozvala tuženika da počme izvršavati preuzete obveze na način određen ugovorom a koje do tada, a što je nesporno utvrđeno, nije tražila da se ispunjavaju niti od tuženika niti od njegove sestre. Pozivom za sporazumni raskid ugovora iz 2024. za koji ne postoji dokaz da je i dostavljen tuženiku, isti se ne poziva na izvršavanje preuzetih obveza već mu se predlaže sporazumni raskid ugovora. Na taj način utvrđeno je da sama tužiteljica kao

primateljica uzdržavanja u razdoblju od sklapanja predmetnih ugovora 2015. i 2017. nije zatražila od tuženika da je tuženik kao davatelj uzdržavanja uzdržava. Ovakvim postupcima tužiteljice kao primateljice uzdržavanja stječe se zaključak da tužiteljica odbija da ju tuženik uzdržava (Vrhovni sud RH Rev-476/06). Obzirom da je tužiteljica samovoljnim izborom da se ne javlja tuženiku i da ne traži od istoga da počme sa izvršavanjem preuzetih obveza da je skrivila neispunjenje ugovornih obveza tuženika kao davatelja uzdržavanja te samovoljno odbija kontakte sa tuženikom pa slijedom istoga nema pravo tražiti raskid predmetnog ugovora (VS RH Rev 1173/98).

Raskid ugovora ne može tražiti ona strana koja je svojom krivnjom prouzročila razlog za raskid a tuženik nije niti pozvan da počme uredno ispunjavati preuzete obveze jer mu to tužiteljica bezrazložno onemogućuje a tuženik je tijekom trajanja parničnog postupka izrazio volju i spremnost ispunjavati svoju ugovornu obvezu. O početku i načinu izvršavanja preuzetih obveza ugovorne strane se trebaju dogovoriti, te nije pravo na jednoj ugovornoj strani – tužiteljici kao primateljici uzdržavanja, da traži sporazumni raskid ugovora o doživotnom uzdržavanju te da podnosi tužbu za raskid ugovora zbog neispunjenja preuzetih obveza bez valjanog dokaza da je ispunjenje obveza zatražila od tuženika i da je isti odbio ubuduće izvršavati preuzete obveze.

Za traženje raskida ugovora o doživotnom uzdržavanju potrebno je da jedna od ugovornih strana svjesno izbjegava vršenje svojih preuzetih obveza u namjeri da bi ih se lišila (VSRH Rev 141/03) a što se u ovom slučaju ne može zaključiti jer tuženik ne izbjegava ispunjenje preuzetih obveza već mu to tužiteljica svojim ponašanjem i odbijanjem bilo kakvih kontakata onemogućuje. Kraj takvog stanja stvari tužiteljica ne može osnovano tražiti raskid predmetnog ugovora zbog navedenog razloga neispunjavanja preuzetih obveza tuženika pa je tužiteljicu sud odbio sa tužbenim zahtjevom kao neosnovanim a budući da nije dokazala okolnosti iz odredbe čl. 583 st. 3 Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 155/23.)

26. Prilikom raskida ugovora o doživotnom uzdržavanju svaka strana zadržava od druge strane traži naknadu koja joj pripada po osnovu raskinutog ugovora. Iz provedenih dokaza nesporno proizlazi da tužena strana nije započela sa izvršavanjem preuzetih obveza navedenih u ugovoru pa je na ugovornim stranama mogućnost da svoje međusobne odnose u budućnosti urede na način koji odgovara primateljici uzdržavanja koja mora tuženiku kao jednom od davatelja uzdržavanja točno precizirati što traži i na koji način želi njena unučad izvršava preuzete obveze iz predmetnih Ugovora o doživotnom uzdržavanju iz 2015. i Aneksa ugovora iz 2017. godine.

27. Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 164 st. 1 Zakona o parničnom postupku (Narodne novine 35/91., 53/91., 91/92., 53/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 43/13., 89/14., 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25) dalje ZPP-a te temeljem Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine 69/93., 87/93., 91/94., 11/96., 37/05., 168/09., 142/12., 103/14., 118/14., 107/15., 37/22, 126/22, 138/23) – dalje OT.

Tuženiku je priznat trošak sastava odgovora na tužbu od 200,00€ temeljem tbr. 8 st. 1 OT, trošak zastupanja na ročištu od 3.7.2026. i 3.9.2026. u iznosu od po 200,00€ za svako ročište te trošak zastupanja na ročištu radi objave presude u iznosu od 100,00€ sa pripadajućim PDV-om od 175,00€ što zbrojeno daje iznos od 875,00€ koji trošak je tužiteljica dužna naknaditi tuženiku.

Tuženik je odbijen sa zatraženim troškom konferencije sa strankom u iznosu od 100,00€ a obzirom da nije pružen dokaz o kojoj vrsti konferencije se radi i sa kojom svrhom je ista vođena.

U Novoj Gradiški 15. listopada 2026.

S u d a c :

Željka Paunović

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana ročišta za objavu presude (za stranku koja je uredno bila obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje) odnosno u roku od 15 dana od dana primitka presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), a podnosi se putem ovoga suda Županijskom sudu u tri istovjetna primjerka.

DN-a:

1. Odvj. Igor Juranović
2. Odvj. Nemanja Nožinić

Broj zapisa: **9-3088e-b6029**

Kontrolni broj: **0d866-d8565-03a88**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Slavonskom Brodu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

